

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 275. szám

2015. november

Békesség!

**Szeretettel köszöntöm a kedves
pesterzsébeti Testvéreket!**

Gyülekezetünk vezetősége engem bízott meg azzal a szolgálattal, hogy Máté Dániel testvér után folytassam a gyülekezeti újság szerkesztését. Az előljárással egyetértésben, örömmel fogadtam el a felkérést, és Isten és a gyülekezet előtti felelősséggel szeretnék hű lenni a munkában mindaddig, amíg az elhívásom tart.

Szeretnék röviden egy átfogó képet adni arról, hogy miben látom az újság feladatát, célját – mi az elképzelésem, és ehhez milyen változtatásokat tartok szükségesnek. Az írások elsősorban az erzsébeti gyülekezet tagjairól, róluk és nekik, szólnának, középpontban magával a gyülekezetünkkel. Természetesen kívülálló is profitálhat az olvasásból. Szeretném, ha a cikkek összeállításával minden korosztályból meg tudnánk szólítani az embereket. Az a tervem, hogy a cikkeket a gyülekezetünk tagjai írják. „Pedig akkor volt igazán sajátunk ez az újság, amikor a körülöttünk élők írásait, vagy gyülekezetünk tagjainak élményeit olvashattuk” – idézet az előző szerkesztőtől, amivel a lehető legteljesebben egyetértetek. Ha a testvéreknek bátorításuk van a közösség tagjai (idősei, fiataljai, betegek, szolgálói stb.) számára, kérem, osszák meg – az újság erre nagyszerű lehetőség! Ha há-

laadásuk van, írják meg, hadd örvendjünk együtt!

Változtatás gyanánt szeretnék bevezetni állandó rovatokat. Többek között ilyen egy mindig valamelyik gyülekezeten belüli csoport életéről szóló beszámoló (jelen számunkban az alsó tagozatos bibliaköri és az ifjúsági csoport jut szóhoz). Szeretném bevezetni az imarovatot, ahol az adott hónapra kiválasztott imatémák szerepelnek, melyekért közösen imádkozhatunk. Bevezetésre kerül egy megtérés-rovat is, ahol testvérek saját hitre jutásukról írnak, bizonyosságot téve az evangéliumról – ez jelen számunkban különösen is kiemelt szerepet kap. Szeretném, ha lennének, akik az aktuális gyülekezeti eseményekről írnának – most épp a nemrég ünnepeelt hálaadó napra tekintünk vissza. „A sok könyv írásának nincs vége” – olvassuk a Bibliában – a nagyszámú építő keresztyén irodalomra tekintettel szeretnék könyvajánlót is megjelentetni. Vannak testvéreink, akikről alig tudunk valamit – ebben a számban így most a betegeinkkel is fogunk foglalkozni.

Végül szeretném arra kérni a testvéreket, hogy imádkozzanak az újságért, a szerkesztő csapatért és azért, hogy valamilyen módon a testvérek is bekapcsolódjanak az újság életébe – de legfőképp a gyülekezet életébe. Ötleteket, észrevételeket, tanácsokat szívesen fogadok.

Testvéri szeretettel: Széll László

Kedves Testvérek!

Számomra meglepetés volt, hogy a nyári számban megjelent felhívásra ilyen hamar jelentkeztek a Szeretet – Szolgálat szerkesztői feladatainak átvételére fiataljaink. Örömmel egyeztettem velük terveikről és megnyugodva látom lelkesedésüket. Istentől nagyon megáldott munkát kívánok az egész Csapatnak! Kívánom, hogy legalább annyi szeretetet és támogatást kapjanak munkájukhoz, mint amit én megtapasztaltam a több, mint két évtized alatt. Imádkozom azért, hogy lelkesedésük mindaddig megmaradjon, amíg Istenünk ebben a munkában látni akarja Őket. A gyülekezet imatámogatására mindig szükségük lesz. Ne feledkezzünk meg Róluk!

Máté Dániel

Az én hálaadásom

Hálát adok Istennek, mert megváltott gyermeke vagyok. Az Úr Jézus Krisztus által személyes kapcsolatom lehet vele. Tenyerén hordozza életem. Nyomorúságos helyzetemben is ezt éreztem, és ez békeséggel töltött el és megerősítette hitemet. Hálás vagyok, mert férjemet is meggyógyította. A testi és lelki gyógyuláshoz az is segített, hogy az Úr ebbe a gyülekezetbe vezetett. Úgy érezzük mindketten, hogy ez az „átültetés” már eddig is sok áldást adott. Hálásak vagyunk a testvérek befogadó szeretetéért, kedvességéért. Hálásak vagyunk, hogy szolgálhatunk az énekkarban. Hálásak vagyunk az imaórai csoportunkért, amely bensőséges és őszinte. Hálás szívvel emlékezem vissza a Tahiban eltöltött néhány napra, ahol csak az volt a „dolgunk”, hogy a Bibliát olvassuk. Közelebb kerültünk Istenhez és egymáshoz. Hála lelkipásztorunkért, aki tanít és buzdít bennünket Isten Lelke által. A gyülekezet közös hálaadása, a bizonyágtételek és a különböző szolgálá-

tok még jobban elmélyítették hálaérzetünket.

„Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.”

1Thesz. 5,18

Kovácsné Ibolya

Térjetekek meg és merítkezzetek be!

Szeretnénk ebben a rovatban most a nemrég megtért és bemerített testvérek beszámolóit közreadni. Örvendezzünk velük együtt, fogadjuk őket magunk közé és bátorodjon a szívünk, miközben arra gondolunk, hogy Jézus evangéliuma ma is lelkeket ment!

Surányi Kamilla

12 éves vagyok. Keresztyén családban születtem. Születésem óta ebbe a gyülekezetbe járok. Mindig is hittem Istenben, egész kicsi korom óta. Tahí tábortáborban tértem meg, két éve egy személyes beszélgetés alkalmával megérintett Isten. Azon az estén nagyon fájtak a bűneim, amiken azóta is próbálok változtatni, ebben Isten segítségét kérve.

Egyszer elgondolkodtam, hogy ne várjak tovább, merítkezzek be. Sok új dolgot halottam, és a kérdéseimre választ kerestem, amiket meg is kaptam a törekvők óráján. Ez sokat segített nekem, most már sokkal többet mértek. Tisztában vagyok a bűneimmel, hogy mindig is vannak, voltak, és lesznek is. Készen vagyok Istennek átadni az életemet, be szeretnék merítkezni.

Katona Réka

Pár évvel ezelőtt, a Kegyelem Tahí táborában jelent meg bennem az érzés, hogy Istennel többet kellene foglalkoznom, de később a hétköznapi elvonások a figyelmeztetést.

Viszont idén a gyülekezet Tahí táborában

ez az érzés kiteljesedett. A korábban fontosnak tűnő igazságosság keresése, és az „elfelejtett gyerek” érzés is elszállt. Helyükre több szeretet került.

Eleinte féltem a bemelegítéstől, de már nem tartok attól, mint korábban, hogy nem igazi a hitem, vagy, hogy elhamarkodom ezt a döntést.

Ha egyedül érzem magam, Ő ott lesz mellettem, megvigasztal, és szeret minden bűnöm ellenére.

Igyekszem a kialakult érzéseket megtartani, többé el nem engedni.

Surányi Júlia

13 éves vagyok. Keresztény családban születtem.

Mindig is tudtam, hogy létezik Isten, de csak egy szakállas embernek képzeltem, aki sok jót tett a földön. Nekem nem volt sok közöm hozzá, azon kívül, hogy minden este elmondtam neki egy sablonos imádságot. Lényegében nem álltunk személyes kapcsolatban.

Keresztény táborokon és alkalmakon tanultam meg, hogy többről van szó, mint egykét történetről a Bibliában. Élet-halál kérdése.

Évekkel ezelőtt Tahiban hoztam meg a döntést, hogy meg szeretném ismerni Istent, és úgy is éreztem, hogy szeretet. Ez volt az első ilyen tapasztalatom vele. Aztán évekig nem volt változás.

12 évesen következett be egy jelentős csavar az életemben. Egyik hónapról a másikra megváltoztam. Már nem láttam a világot olyan szépnek, mint addig. Rájöttem, hogy nem csak én, hanem mások is bűnösök. Képbe jött a Sátán, a félelmek, a rossz szokások, és a legjobb barátnőm is költözésben volt az ország egy másik tájára.

Itt született meg bennem a döntés: én Őt akarom az életembe! Tudom, hogy van terve velem, és erre készen állok.

A következőkben a Gerstenbrand fivéreknek tettünk fel néhány kérdést a megtérésükkel kapcsolatban. Ádám és Máté mindketten az ifjúsági csoport tagjai.

Kérdés: Milyen háttérből jöttök?

Ádám: Dédszülőktől kezdve Baptista családból.

Máté: Baptista szülők gyerekeként nőttem fel, akik arra neveltek, hogy Isten létezik és ő az, akire bármikor támaszkodhatom.

Kérdés: Mi volt az (volt-e egyáltalán) akadálya annak, hogy Krisztushoz jöjj?

Ádám: Vártam, hogy nekem is legyen egy különleges élményem, mint amilyeneket általában elmeséltek megtéréssel kapcsolatos bizonyágtételekben.

Máté: Nos, ha jól meggondolom, akkor a régi mentalitásom és az akkori gondolkodásmódom volt, ami nem várt akadályokat gördített az utamba.

Kérdés: Mi segített legyőzni ezt az akadályt?

Ádám: Lassan ráébredtem, hogy nem kell átélni ilyen élményt, illetve nekem úgy néz ki, nem lesz.

Máté: Az a 'mi' inkább egy 'ki', mert hiszem és tudom, hogy Isten segített nekem abban, hogy megtalálhassam Őt, mikor épp távolodtam tőle.

Kérdés: Milyen volt a kapcsolatod Istennel megtérése előtt, után?

Máté: Bár arra lettem nevelve, hogy Ő létezik, és mindig figyel, mégis letudtam azzal: oké, létezik és ennyi, nincs több dolgom. Most már tudom, hogy ez hiba volt.

Kérdés: *Miben látod, hogy más lett az életed? Kellett-e valamin változtatnod, valamiből megtérned, amit most már máshogy teszel?*

Ádám: Miután nem eseményhez kötődő a megtérésem, így nem történt látványos változás. Előtte is a Biblia útmutatása alapján próbáltam élni és most is. Akkor is vétkeztem és most is, akkor is megbántam, de most jobban bánom.

Máté: Amit észrevettem magamon az leginkább az, hogy a megtérés előtti énemhez képest igyekszem sokkal jobb, tisztább életet élni, minél kevesebb bűnnel. Amit sajnós azelőtt nem lehetett elmondani.

Kérdés: *Miért szeretnéd Krisztust követni?*

Ádám: Mert hiszem és tudom, hogy létezik.

Máté: Mert Isten segítségével tudtam rájönni arra, hogy csak vele van esélyem, ha el szeretnék érni valamit a jövőben.

Kérdés: *Tudod-e valamilyen különleges eseményhez kapcsolni a hitre jutásod, vagy ezt inkább egy folyamatként látod?*

Ádám: Lassú folyamat volt a megtérésem, amin sokat lendített az az élmény, amikor elolvastam elejétől a végéig a Bibliát. Az ebből fakadó lelki átélés bizonyította számomra, hogy jó úton vagyok.

Máté: Ahogy a bizonyágtételemben is mondtam, igazából két esemény volt, ami kellett ahhoz, hogy megtérjek. Az egyik egy autóbaleset, ami tudatta velem, hogy nem lehetnek kétségeim Isten létezése felől; a másik pedig bűnös tetteim emlékeinek újra felbukkanása, ami arra ébresztett rá, ahogy fentebb is írtam, hogy itt az idő szorosabbra fűzni a kapcsolatot Istennel és csak vele van esélyem a jövőben, ha bármit el szeretnék érni.

Kérdés: *Szeretnél-e kiemelni valakit, aki meghatározó szerepet játszott abban, hogy Krisztushoz közel kerültél?*

Máté: Legfőképpen a családom az, akik nélkül nem juthattam volna el idáig, de Isten volt az, aki a megfelelő pillanatokban jelzett nekem, ha sokszor nehezen is vettem észre.

Kérdés: *Mi a reménységed, vágyad a jövőre tekintve?*

Ádám: Hitem folyamatos erősítése és tévhiteim kiigazítása Jézus segítségével.

Máté: Az a vágyam, hogy ezen az úton tudjak maradni, és a lehető legközelebb tudjak kerülni Istenhez.

Hangay László

Hangay László vagyok. Hívó katolikus családban nőttem fel. Sokat olvastuk a nagymamáimmal a Bibliát és szinte rendszeresen jártunk szentmisére. Ennek ellenére nagyon, de nagyon sokáig éltem világi emberként. Ugyanakkor visszagondolva bár mikor szóltam Istenhez, és kértem a segítségét, mindig segített. De csak akkor imádkoztam, ha szükségbe kerültem. Aztán éltem tovább ugyanúgy.

Igaz, hogy gyermekeimet ökumenikus iskolába járatam és mentünk együtt vasárnapként templomba, de az igaz hit, és a feltétel nélküli szeretet hiányzott belőlem, így nekik sem tudtam átadni. Gyermekeim úgy nőttek fel, hogy semmiben nem szenvedtek hiányt, mert az apjuk csak dolgozott és élte világi életét. Úgy gondolta, hogy az anyagi biztonsággal megteremti a családi békét és szeretetet. Csak most tudom, mióta megismertem Jézus Krisztust, és beengedtem az ajtómon, hogy mi a feltétel nélküli szeretet. Ő megmutatta!

Nagyon sok mindenen mentem keresztül, mint általában bárki, de sokáig nem vettem tudomást arról, hogy Isten létezik és keres minket – folyamatosan kezdeményez, és igyekszik elérni, hogy hozzá forduljunk és befogadjuk a szívünkbe.

Pár éve egy barátom elhozott ebbe a Gyü-

lekezetbe, és nagyon megtetszett, hogy milyen nagy szeretettel fogadtak, mintha én is teljes jogú tag lennék. 2014 októberében már magamtól jöttem, mert közben közel kerültem Istenhez és Ő azt mondta: Ez a te gyülekezeted, menj el! Várnak!

Eljöttem és éreztem, hogy megérkeztem. Itt hozzám szóltak, nagy szeretettel fogadtak és tanítottak. Itt volt a helyem. Eldöntöttem, hogy bemerítkezem, ezzel is szorosabbra kötve életem Istennel.

Jézus Krisztus! Köszönöm, hogy meghaltál a bűneimért! Ismered életemet, és tudod, hogy megbocsátásra van szükségem. Arra kérlek, bocsáss meg, és gyere be az életembe! Szeretnélek megismerni! Köszönöm, hogy kapcsolatra vágysz velem. ÁMEN

Okos Istentisztelet

Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy olyan gyülekezetben élhetek, ahol van sok újszülött és többen vannak szép korúak, még kilencvenen felüliek is. Az összetételből megállapítható, hogy az erzsébeti gyülekezet nem egy úgynevezett rétegyülekezet.

Az utóbbi időben az igetanulmányozásunk alapigéi Jakab apostol leveléből kerültek ki. Mindig élvezettel olvasom ezt a szakaszt. Újra és újra rádöbben ismert, de nem mindig gyakorolt, isteni igazságokra:

- Nagy gyülekezet vagyunk, és mindig lesznek köztünk betegek, elaggottak, magukra maradtak; szükséges, hogy valamennyien érezzük azt, hogy egy nagy család vagyunk. A jól működő családban a családtagok figyelnek egymásra. Úgy gondolom, a gyülekezetben sem lehet másként.

- Előfordulhat a nagy gyülekezetben, hogy hetek elteltével vesszük csak észre, hogy személyek, vagy egész családok elmaradnak testi vagy lelki betegség miatt. Fontosnak tartjuk, hogy segítséget, jelzést kapjunk arról, hogy hol kellene jobban figyelniük és keresni a távollét okát.

- Szívesen hírt adunk arról, ha valaki beteg vagy kórházban van, ha tudunk róla. Tiszte-

letben tartjuk azt is, ha valaki nem kíván látogatókat fogadni és csak azt kéri, hogy imádkozzunk érte.

- Akik régen nem tudnak az Úr házába jönni, nagyon várják, hogy a korosztályukból érdeklődjenek felőlük, vagy néha meglátogassák őket. Ma még tehetem ezt én, de kerülhetek olyan helyzetbe, mikor nekem is jól esne majd.

- A csütörtök esti igetanulmányozásban nagyon megragadta a figyelmemet Jakab apostolnak az az útmutatása, hogy a betegek éljenek azzal a lehetőséggel, hogy hívják azokat, akik hittel készek imádkozni a betegekkel.

Azzal a reménységgel írom ezeket a sorokat, hogy mi, a gyülekezet vezetői és mindnyájan, akik fontosnak tartjuk az Ige megállapításait, bekapcsolódjunk ebbe a szolgálatba.

Laczkovszki János

Bibliakör az alsó tagozatosok csoportjában

Vezetők: Surányi Péter, Koszorús Attila és Koszorús Imola

Néhány mosolygós arcocska egy Biblia körül,

Egy imaházi teremben apró Bibliakör ül.

Kezdjük meg imádsággal – hangzik el kilenckor,

Fő meghajt, szem behuny, kéz imára kulcsol.

-Megkérünk Istenünk, áldd meg e napot,

Hogy a szívünkbe hatolhasson megmentő tanod!/-

S amint e szavak elhangozának,

A kijelölt Igénél nyitjuk Bibliánkat.

Minden hétre megvan, követhető könnyen,

Hogy mikor melyik történetet kell átvenniük éppen.

Ádám, Éva, Kain, Ábrahám és Sára,

Izsák fia Jákób, az álmok létrása,

Mózes után Józsué, s a bírák sorban jönnek,

Megtudtuk, hogy női bírója is lehetett egy népnek.

-Rajzlapot a kézbe! Mire emlékeztek?

Mindenki rajzolja le, mi volt a történet!

Aztán meg eljártsszuk, mindenki egy főhős.

Te leszel a gazda, te pedig a szőlős.-

Készen vagyunk? Igen? Mindnyájan egy székre!

Ki vállalkozik most Dávid szerepére?

Dávid, te vállalod? Leszel-e a király?

-Nem, én inkább puma leszek. – szól Dávid és feláll.

Figyelem, figyelem! Jön az újabb talány:

Ki lehet az, ki még Dávidnál is nagyobb király?

Úgy van, az Úr Jézus! Neked is királyod?

Beköltözik a szívedbe, hogyha most kitarod.-

Eltelik jó pár hét, több hónap is talán,

Sok minden található a programok során:

Gyermeknap, hálanap, karácsony és húsvét,

Anyák napja után nem soká az év-vég.

Oly nagy a Biblia, számos a történet,

Nem lehet elég egy év, kell még egy fél élet!

Éppen ezért forgatjuk át négy esztendő alatt,

Amit a Jó Isten Bibliánkba adott.

Figyelem, fegyelem nem zárja ki egymást,

Vidámság közben is lehet rend, s hallgasd a tanítást!

Légy olyan, mint egy gyermek, őszinte és lelkes,

Mert a Mennyei Atya pont ilyeneket keres!

Koszorús Attila

Imarovat

„Ha nincs kedved imádkozni, komoly figyelmeztetés számodra, milyen égetően szükséges, hogy azonnal imádkozzál.”

Néhány aktuális imatéma a hónapra:

1. Legújabb gyülekezeti tagjaink

Legyünk hálásak értük és az életükben végbement csodáért! Támogassuk imában őket, hiszen biztosan tudjuk, a Sátán nem örül annak, aminek a Mennyben igen! Szükségük van erre, hogy tovább erősödhessen a hitük.

2. Imaházunk tetőfelújítása

Jelen pillanatban még nem tudjuk mikor és milyen módon lesz megoldás a tető szigetelésének lecserélésére. Viszont ha megteszszük a tőlünk telhető legtöbbet, Isten ebben sem fog magunkra hagyni.

3. Pauer család

Legyünk hálásak a kis Pauer Ákos Krisztián megszületéséért! Hatalmas öröm egy egészséges gyermek érkezése. Legyen benne imáinkban, hogy Jézus gyermeke lehessen ő is, és egy testileg, lelkileg egészséges felnőtté válhasson! Valamint fontos imádkoznunk a szülőkért, Zoliért és Zsuzsiért, hogy bölcsen, Istennek tetsző módon tudják nevelni mind a három gyermeküket.

Császár Levente

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm a Testvéreket!

Az elmúlt hónapban két rendhagyó program volt az ifjúság életében, ezekről lesz szó ebben a rovatban.

Néhányan közülünk részt vettek a Váci Ifjúsági Konferencián. A következőkben Lovász Petra beszámolóját olvashatják:

„Mint eddig minden évben, így idén is megrendezésre került a Váci Ifjúsági Konferencia okt. 9-11 között, melynek témája így hangzott: «Ezek vagyunk mi- Selfie». Kovács Kamillával úgy döntöttünk, kiszakadunk a hétköznapiokból – egy sűrű hét után – Istennél megnyugodni. A szombat esti alkalomra látogattunk el, amin Mike Sámuel hirdette az ígét, aminek külön örültem. A téma a tékozló fiú története volt. Mint sokan, én is számtalanszor, különböző megközelítésekből hallottam igehirdetéseket ebben a témában. Ez alkalommal viszont valami újat kaptunk. A lelkipásztor fő gondolata a következő volt: «Nem az a kérdés, hogy van-e Isten, hanem hogy van-e Vele kapcsolatod!» Valahonnan jövünk és valakihez tartozunk, a kérdés képesek vagyunk-e megalázni magunkat és Istenhez fordulni. Ő nem azt kéri tőlünk, hogy lassítsunk, hanem hogy álljunk meg: alázzuk meg magunkat, ismerjük fel bűneinket és valljuk meg neki azokat. A szabadság dalát nem lehet eljátszani a harag hangszerén. Félre kell tennünk önközpontságunkat és Őt dicsérni azzal, amit tőle kaptunk, hisz minden azzal dicsőíti legjobban Istent, amivé teremtve lett. Az igei gondolatokat követően lehetőségünk volt elcsöndesedni és Isten elé vinni bűneinket, valamint ezeket az éppen mellettünk ülővel megbeszélni, tanácsot kérni tőle helyzetünkre, problémáinkra. Az estét dicsőítéssel zártuk, a Váci Ifjúság tagjainak közreműködésével. Számomra hatalmas lelki feltöltődést jelentett ez a pár óra, amit itt Istennel tölthet-

tünk. Mindig boldogsággal tölt el, mikor több száz fiatal gyűlik össze Isten nevében és egymás támaszaiként, egy lélekkel szánhatjuk oda Neki magunkat. Ezekben az ifjúsági konferenciákon alkalmunk van pár szót váltani olyan barátokkal is, akikkel amúgy csak ritkán tudunk találkozni a távolság miatt. Szeretném megragadni az alkalmat, hogy átadjam a péceli, kiskőrösi, rákoscsabai, váci, valamint a Golgota gyülekezet köszöntését is. Ezzel a pár gondolattal szeretném a testvéreket buzdítani arra, hogy alázzuk meg magunkat és vigyük terheinket, bűneinket nap, mit nap Isten elé. Ne feledjük, nála van az örök élet, csak akkor érhetünk célba, ha Vele együtt harcolunk!”

Október 23-án, pénteken elmaradt az ifjúsági óra, de szombaton ifjúsági sportnapot rendeztünk. Délelőtt 12-en gokartozni mentek közülünk, majd közösen ebédeltünk a gyülekezet alagsorában. A délután folyamán tartottunk egy ifjúsági órát, hosszabb dicsőítéssel, majd, míg a társaság nagy része focizni ment, az imaházban maradt csapat ping-pong és csocsó bajnokságot rendezett. Este pedig (ha mindezek után még nem fáradtunk volna el eléggé) 6 órakor kezdtünk egy röplabda bajnokságot, amelyen szinte a teljes ifjúság részt vett, összesen 17 jelenlevővel. Kellemes, fárasztó, de lelkileg és testileg is felfrissítő nap volt.

A következő hónap is tartogat egy rendkívüli alkalmat számunkra. Egy hétvége erejéig vendégül fogjuk látni a Kecskeméti Baptista Ifjúságot, vezetőikkel és remélhetőleg lelkipásztorukkal együtt. Nagyon várjuk ezt az eseményt, kérjük a gyülekezetet, hogy imádkozzanak ezért a rendhagyó alkalomért is!

Lovász Debóra

Könyvajánló

Dietrich Bonhoeffer – Közösségben

Dietrich Bonhoeffer a XX. század egyik legnagyobb keresztény gondolkozója, teológusa volt; fő területe az etika. Sokan Szent Ágostonhoz hasonlítják jelentőségében, vagy legalábbis potenciálját illetően, amit viszonylag korai halála (1945-ben, 39 évesen) miatt nem tudott annyira kibontakoztatni, mint sokan kívánták volna tőle.

Közösségben című műve [“Gemeinsames Leben”, korábbi magyar változatban *Szentek közössége*] a gyülekezetéről, Krisztus testéről szól. Bonhoeffer, mint a filozófia egy gyakorlati ágának művelője, ezt a kérdéskört is pragmatizmussal boncolta: onnantól kezdve, hogy egy hívő keresztény reggele és estéje milyen szent gyakorlatokból álljon össze, azon keresztül, hogy pontosan hogy szeressük hívő testvéreinket, egészen addig, hogy ki kinek, hogyan és mit gyónjon meg.

Bonhoeffer igyekezett minden állítását a keresztény hit esszenciális részéből levezetni, ahhoz kötni, ezáltal olyan gyakorlatokat kidolgozni, amelyek nem terelik el a figyelmet Krisztusról, az Ő szeretetéről, áldozatáról és az Evangélium lényegéről. Kétféle jelzővel illethetők az általa körvonalazott rutinok: csupasz és nehéz. Csúszások abban az értelemben, hogy szinte minden felekezeti tradíciótól mentesek (némi részrehajlás azért fellelhető a Luthéránus hagyományok felé); nehezek abban az értelemben, hogy Bonhoeffer javaslatainak életvitelszerű alkalmazása rendkívül időigényes, áldozathozattal jár és a mély elköteleződést szükségszerűen feltételezi – bár mindezek betartása könnyű, amiképpen Krisztus igája könnyű.

A könyv tanításának lényege abban áll, hogy a megtért hívő személyes tapasztalatát és meggyőződését veszi alapul, amikor a szentek közösségében van, így mindenkire úgy tekint, mint Krisztus vérében megváltott személyekre, akiket nem kritizál, akiknek bűneit úgy vallja meg, hogy az ő feloldozá-

suk valódi feloldozás, és akikkel szükségszerűen együtt éli meg a mindennapokban a hitét, reggel és este együtt erősödve.

Katona Bernát

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30 tól imaóra)

Ifjúság bibliakör: pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos bibliatanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Előljárósági megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: Katona Béla

Gondnok: Horváthné Császár Márta
Telefon: 284-46-04

SZERETET-SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

Szerkesztő: Széll László joachimszell@gmail.com

Technikai szerkesztő: Gál Tamás gal.tamas12@gmail.com,
Katona Bernát bernykatona@gmail.com

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbgy.hu